

na své náklady vše v předešlý stav, pokud je to možné. Hodlá-li si žalobkyně opatřiti prothesu, jde o náhražku předešlého stavu, o obdobu uvedení do předešlého stavu a je proto žalovaná strana povinna náklady s tím spojené hraditi. Právo na náhradu těchto útrat již existuje. Právní zájem na brzkém zjištění tohoto nároku je dán tím, že žalobkyně musí věděti, zda si prothesu může opatřiti na účet žalované strany, jakmile nastane toho nutnost, kdyby jí to její majetkové poměry nedovolovaly, a má proto zájem na odstranění tohoto nejistého právního stavu, by nebyla ve svém rozvoji brzděna. Jinak je tomu s druhou částí určovací žaloby o zjištění práva na náhradu renty předem měsíčně splatné. Předmětem určovací žaloby může býti podle § 228 c. ř. s. zjištění právního poměru anebo práva. Žalobkyně se však nedomáhá zjištění právního poměru, nýbrž zjištění práva, jež dosud nevzniklo, neboť předpokladem práva na náhradu škody jest podle § 1295 obč. zák. kromě jiného, že škoda skutečně vznikla (§ 1325 obč. zák.), v souzeném případě, že žalobkyni bude následkem její nezpůsobilosti k výdělku budoucně výdělek ucházeti. To však zjištěno není, a při dvouletém dětství se ani zjistiti nedá, nýbrž jest jen zjištěna možnost budoucí újmy na výdělku. Nejde ani o právo, jehož vznik je vázán na výminku (§§ 695, 897 obč. zák. a násl.), jež ovšem požívají soudní ochrany i v exekučním řízení (§ 378), i v konkursním (§ 18) i ve vyrovnacím řízení (§ 19 vyr. ř.), nýbrž jde o nedostatek právní skutečnosti ke vzniku práva na náhradu škody potřebné. Nevzniklo-li tedy dosud právo, o jehož zjištění se žalobkyně uchází, nemůže býti předmětem určovací žaloby a bylo proto dovolání v tomto bodě vyhověno.

Čís. 12313.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Z toho, že zástupce společníka jest zmocněn účastniti se valné hromady, nikterak ještě o sobě neplyne zmocnění k výkonu hlasovacího práva.

(Rozh. ze dne 2. února 1933, R I 1148/32.)

Rejstříkový soud vrátil opověď společnosti s r. o. mimo jiné proto, by plné moci vydané dvěma společníky byly doplněny dodatečným prohlášením, že zmocněnci byli podle nich oprávněni vykonávati na valné hromadě hlasovací právo za zmocnitele. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil, ježto požadované doplnění plných mocí odpovídá ustanovení § 39, druhý odstavec, zákona ze dne 6. března 1906 čís. 58 ř. zák., neboť plná moc k výkonu práva hlasovacího musí výslovně zníti na toto oprávnění.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Pokud se týče otázky doplnění plných mocí, bylo by přisvědčiti stěžovatelům, kdyby zmocnění k zastupování při valné hromadě bezpochybně obsahovalo v sobě i zmocnění k výkonu hlasovacího práva. Ale tomu tak není, neboť zástupce může býti oprávněn k účastenství na valné hromadě, aniž by zároveň musil býti také zmocněn k výkonu hlasovacího práva (podobně jako při společnosti akciové, viz kom. Staub-Pisko čl. 224, § 18).

Čís. 12314.

O snížení nebo zvýšení výživného pro manželské dítě, smlouveného mezi otcem a matkou, nelze rozhodovati v řízení nesporném, nýbrž jen v řízení sporném.

(Rozh. ze dne 2. února 1933, R I 1161/32.)

Opatrovnický soud uložil manželskému otci, by platil od 19. prosince 1931 na výživu dítěte 250 Kč měsíčně. Rekursní soud zvýšil výživné na 300 Kč měsíčně.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu opatrovníka dítěte i otce zrušil napadené usnesení jakož i usnesení prvního soudu co do výživného za dobu od 19. prosince 1931 do 28. února 1932 a odmítl návrh na jeho úpravu za tuto dobu; pokud šlo o výživné za dobu počínajíc dnem 1. března 1932, vyhověl dovolacímu rekursu otcovu a obnovil usnesení prvního soudu. V onom směru uvedl v

d ů v o d e c h:

Pokud jde o výživné za dobu od 19. prosince 1931 do 28. února 1932, je řízení o výživném za tuto dobu zmatečným podle ustanovení § 41 písm. d) nesporného zákona. Výživné pro nezletilou bylo na tuto dobu podle udání stran opatřeno dohodou, ujednanou mezi jejími rodiči, tím způsobem, že se její otec zavázal její matce platiti na výživu nezletilé dcery měsíčně 550 Kč. Otec sice netvrdil, že tato dohoda byla smluvena jen na dobu do 28. února 1932, avšak nepopřel dotčené tvrzení opatrovníkovo. Dohodou touto, jež soudu opatrovnickému nebyla předložena ke schválení, byl upraven právní poměr ve příčině výživného mezi otcem a matkou. Otec domáhal se ve svém návrhu snížení tohoto dohodou stanoveného výživného na měsíčních 200 Kč, matka pak navrhla zvýšení na 750 Kč, kdežto opatrovník trval na výživném 550 Kč. Než o snížení nebo zvýšení výživného smlouveného mezi otcem a matkou nelze rozhodovati v řízení nesporném, nýbrž jen v řízení sporném. Proto jsou rozhodnutí nižších soudů ve příčině výživného za dobu do 28. února 1932 zmatečná; bylo je tedy zrušiti a návrh co do této doby odmítnouti.